

MissionPossible

Hjälper
gatubarn i
Ryssland och
Östeuropa

*De fick
varandra.*

Lena och Roma, två ungdomar, som genom vårt arbete räddats från gatuliv och droger, sa "Ja" till varandra på ett gripande bröllop. Följ med på bröllopet i Moskvas barnhem s. 4-5!

▶ IGNAT IVANOV

VERKSAMHETSLEDARE

Långt tålamod

Vid mitt förra Moskvasbesök fick jag bevittna ett ovanligt "familjegräl".

Gatupatrullens ledare Marina Dolbina försökte övertala sin make och verksamhetsledare Gennadi att godkänna en sak. Hon ville få tillåtelse att skicka en ung man som hon hittat på gatan till Jaroslavs rehabiliteringscenter.

"Han menar inte allvar. Jag ser det med en gång." säger Gennadi besviket. "Det var onödigt att du tog hit honom. Dessutom finns det ju inte plats i Jaroslavl."

"Jo, han menar allvar. Han kom hit på eget initiativ och sa att han vill åka på rehabilitering. Vi har inte försökt att övertala honom." Marina försvarar den blodiga spritlukande narkomanen i trasiga kläder. Gatupatrullen hade precis kommit med honom till Mission Possibles verksamhetscenter.

"Han menar ändå inte allvar. Det kommer att sluta med att han inte åker till Jaroslavl." upprepar Gennadi.

"Men tänk om han åker. Vi har erbjudit honom att få åka så många gånger och nu vill han." svarar Marina. "Idag är det ju vår 27-åriga bröllopsdag. Det här skulle vara en bra present."

Marina tittar på Gennadi, som ser sträng ut, och börjar skratta.

"Låt gå då! Tvätta och ge honom rena kläder." Gennadi ger med sig och skakar samtidigt på huvudet.

Den unga mannen, Ljoshka, fick genomgå en förvandling och sedan fördes han till Gennadis kontor. Om vi ändå hade haft en videokamera på plats och hade kunnat filma detta unika och uppmuntrande tal som gatupatrullens ledare hade för den här unga mannen! Om Gennadi hyste några tvivel om mannens motiv var det i alla fall inget som han visade utåt.

Gennadi hade rätt till slut. När Ljoshka skulle sättas på bussen till Jaroslavl ändrade han sig i sista stund och försvann ut i natten...

Det här var varken första eller sista gången detta händer med kandidater till rehabiliteringen. Men ändå orkar våra medarbetare fortsätta att gå på gång erbjuda hjälp. De vet av erfarenhet att det ofta krävs många försök innan förbindelserna till gatulivet bryts. Men då blir resultatet så bra att det är värt all möda och alla besvikelser!

Efter flera års gatuarbete har de fortfarande kvar samma hopp, samma glöd att rädda människor som hamnat på gatorna! Tron har växt och tålamodet ökat!

▶ I det här numret berättar vi om långsiktigt arbete och dess resultat!

Marina tillbringar mycket tid med att diskutera med gatans barn och ungdomar. På så sätt vill hon uppmuntra dem att förändra sina liv.

► MARINA DOLBINA

LEDAREN FÖR GATUPATRULLEN I MOSKVA

NASTJA, tonårsmamma från Moskvas gator

Nastja, en ung flicka från Moskvas gator, sov i källarutrymmen och vindsförråd. Hon hade lämnat sitt hem efter ett gräl med sin mamma.

Nastja letade efter lyckan på gatorna, och trodde också ett tag att hon hittat den bland droger och pojkvänner. Hon blev gravid. Den blivande pappan lämnade dock henne i sticket och gav sig iväg på egen hand.

Hon födde en liten pojke, Roma. Inte kunde det lilla barnet ana att hans sängplats skulle vara en trasig filt utlagd på marken i en park vid järnvägsstationen. Inte heller kunde han veta att när hans mamma var ute och tiggde pengar för deras överlevnad skulle han tas omhand av järnvägsstationens slitna gamla kvinnliga alkoholister.

Barnet var alltid oväntat rent och välskött men mamman däremot var i desto sämre skick. Gul i hyn och smal som en sticka.

Hur många gånger bad vi inte Nastja att komma till Jaroslavs rehabiliteringscenter. Roma erbjöd vi oss att ta hand om på vårt barnhem under den tiden. Men förgäves!

Det behövdes ännu ett år av kämpande och förtvivlan. Då Nastja hade sjunkit tillräckligt djupt ned i misären förstod hon att varken hon eller barnet hade någon framtid på gatan.

Den unga mamman gjorde sitt val. Hon satte sig i gatupatrullens bil för att följa sitt barn till barnhemmet och för att sedan själv åka vidare till rehabilitering.

Hon kramade gråtande om sitt barn, räckte över honom till barnhemmets föreståndarinna, vände sig om och åkte därifrån. Hon hade gjort sitt val.

Nastja kom till Jaroslavs rehabiliteringscenter och där träffade hon många ungdomar som befriat sig från sina tidigare liv. Liv som påminde om det liv som hon hade levt. Där fick hon också höra Guds ord och se i praktiken vad det gjorde för andras liv.

Vid en kvällssamling bad Nastja att de skulle be för henne. Att hon skulle få lämna sitt gamla liv och börja ett nytt liv i Guds vägledning.

Nu finns det ett hopp om ett bättre liv för den unga mamman och det lilla barnet!

Den unga mamman har bestämt sig: mot Jaroslavs rehabiliteringscenter.

► MOSKVA

Ett oföreglömligt bröllop:

Ett lyckligt slut på en lång berättelse

Det har gått nio år sedan Lena som 11-åring kom till vårt då nyöppnade barnhem i Moskva. Hon var flickan som tvingats uppleva alla gatans faror med sina föräldrars medgivande och som trots detta kunnat förlåta dem. Lena tog igen alla sina missade skolår och växte upp till en kreativ och stabil ung kvinna.

För tre år sedan tog vi med oss Roma, en ung narkoman, för rehabilitering till våran bondgård i Jaroslavl. Idag är han en flitig och glad Mission Possible medarbetare.

Här följer en hälsning från ett mycket efterlängtat bröllop som firades på barnhemmet i Moskva den 12 maj, skrivet av Marina Dolbin.

Vad rörd och tagen man blir när man ser dessa två ungdomar. Lena och Roma har väntat länge på den här dagen! Lena står där i sin vita brudlänning och rosbukett i handen, skör och darrig. Ett blygt leende lyser upp hennes ansikte, man kan riktigt se hur spänd och nervös hon är.

Tiden går så fort, vår lilla Lena är redan vuxen! Det känns som om det bara var en liten stund sedan hon var på gatan med sina föräldrar. De hade sålt sin bostad och hamnat på gatan. Källarlokal, härbärgen, smuts och elände, allt fick flickan vara med om, onyktra föräldrar, slagsmål, svordomar. Ett evigt sittande på tunnelbanan med sina små knyten som innehöll allt hon ägde. De misshandlades och jagades bort om och om igen.

Hennes liv hade säkert fortsatt och kanske även slutat så om hon inte kommit till barnhemmet.

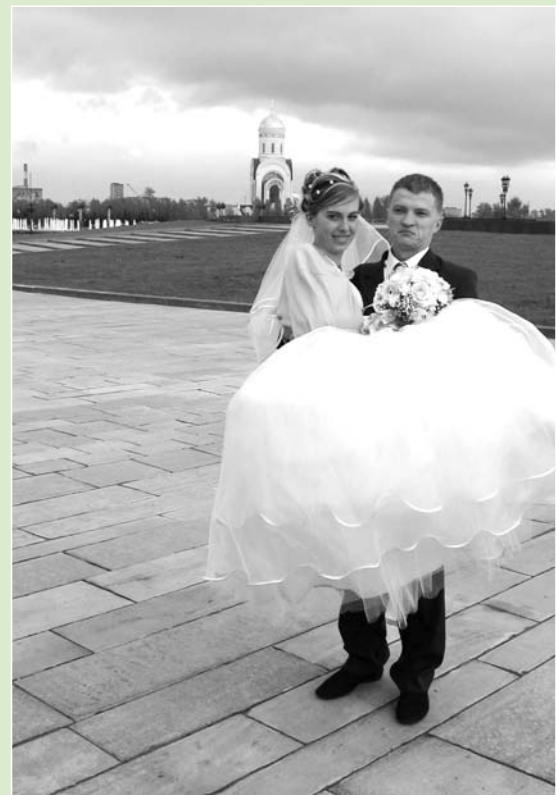
Vi tackar Gud för vad Han gjort i Lenas liv efter det. Hon bad för sina föräldrar som fortfarande levde på gatan, hon var väldigt orolig för dem. Gud såg hennes varma hjärta som var full av förlåtelse och hörde hennes bön, föräldrarna är nu på behandlingshemmet i Jaroslavl.

Även Roma och hans familj har haft ett svårt liv, han är en före detta narkoman. Han hade för vana att stjäla pengar och prylar från sina föräldrar för att kunna köpa knark och droger. Hur mycket har inte hans mamma gråtit för hans skull,

hon hade gett upp hoppet om att hans liv någonsin skulle förändras. Hon bad innerligt och till slut skedde ett under, Roma beslöt sig för att åka till behandlingshemmet!

Roma var i Jaroslavl i ett år och blev drogfri. Under det året bekantade han sig med Lena, de förälskade sig och förlovade sig. Efter detta var Roma ytterligare ett år som chaufför på behandlingshemmet och sedan var det dags för bröllop!

Vackra, unga och fulla av hopp stod de två vid altaret för att ta emot välsignelsen över deras äktenskap.

Lena på gatan år 1997.

Flickan blev en duktig kock.

Svar på många böner:
pappa lämnade gatan.

Lena och Roma med föräldrarna.

Utan ett flerårigt arbete av barnhemmets föreståndare, Gennadi Dolbin och Mission Possible, skulle inte Lena och Roma vara här.

Vilken fantastisk stämning som omgav bröllopet! Pastorn välsignade paret och inte ett öga var torrt när brud och brudgum gav löften till varandra.

Det mest rörande var när pastorn bad bådars föräldrar komma fram och förlåta varandra om de fortfarande gick och bar på något från det förflutna. Jag såg hur de omfamnade varandra, hur bruden kramade om sin mamma och viskade något till henne, tårarna rann nerför kinderna. Brudgummen, stilig och stolt, grät öppet när han omfamnade sina föräldrar, det var som om det aldrig skulle ta slut, ingen kunde hålla sig från tårarna, glädjetårarna. Synen var så underbar så större delen av gästerna grät också.

Det var fantastiskt att se hur Guds kärlek fått hjärtan att smälta, återförenat barn och föräldrar och skapat förståelse och respekt.

Må familjen som Lena och Roma nu bildat, alltid blomstra av glädje och kärlek. Efter att ha vandrat en så svår väg är de verkligen värda en sådan här lycka! Må Guds välsignelse alltid vila över deras hem!

Brudparet välsignades av den kände biskopen Sergej Rjahovsk. Som brölloppsvittnen närvarade hela barnhemmet och en stor skara vänner.

▶ ALEKSANDER OSIPOV

ODESSAN (UKRAINA) GATUPATRULLSLEDARE

Enorm förändring

Chockerande möte i bussen

För ett år sedan höll vi andan när vi följde Marina: skulle hon överleva eller inte?

Marina hade träffat gatupatrullen i 4 år, sedan hon var 13 år gammal. Såsom många andra flickor på gatan, sålde hon sig själv och använde droger. Sedan försvann hon och var borta länge. Vi hörde inget från henne förrän en förtvivlad pojke kom till oss: "Minns ni Marina? Hon är döende i ett gammalt obebott hus!"

Jag skyndade mig till huset – eller rättare sagt ladan – med min medarbetare Valera. I ladan vistades unga narkomaner. Jag hade väntat mig att träffa en sjuk flicka, men det som jag fick se översteg mina värsta förväntningar.

Husets enda rum fungerade som sovrum, kök och toalett. De tomma dörr- och fönsteröppningarna var täckta med täcken och pappkartong. Det var becksvalt inomhus. "Detta är vårt sista ljus", sa barnen när de tände ett stulet vaxljus från ortodoxa kyrkan. I det svaga skenet såg jag att väggarna var täckta av is, på golvet låg det frusen djuravföring och det luktade smuts, svett, avföring och lim. På de kala golven hade barnen brett ut madrasser, och där låg det 10-12 barn.

I gruppen fanns det också några vuxna narkomaner, som "ägde" stället. Barnen fick betala till dem för att få sova i ladan genom att skaffa mat och låta sig själva utnyttjas av männen.

Marina låg i ett hörn bredvid dörren i sin egen avföring och såg mer död än levande ut. När hon såg mig brast hon ut i gråt och berättade att hon inte hade kunnat gå på länge, och ingen hade velat slösa droger eller mat på henne sedan flera dagar tillbaka. När jag tog henne i min famn, grät hon än mer. Varje rörelse orsakade henne stora smärtor. Hon lukade så illa, att jag höll på att kräkas.

Vi bar ut Marina och la henne i vår patrullbil. Vi försökte få in henne på sjukhus för vård, men ingen ville ta emot henne. Oleg och Aljona, före detta narkomanparet som vi hjälpt till en ny start i livet, ville ta hand om henne. Bad, avlusning, rena kläder och mat fick Marina att se bättre ut. I Olegs och Aljonas vård återhämtade hon sig, blev starkare och kunde snart gå igen. Vi förberedde en plats åt henne i barnhemmet.

Men sedan, helt plötsligt, till allas vår stora besvikelse, efter allt arbete, rymde hon och försvann spårlost...Vi var chockade. Vad tänkte hon på när hon gjorde så här? Efter detta hörde ingen något från henne.

För en tid sedan satt jag på bussen på väg hem från universitetet. Vid en hållplats steg en ung, välklädd flicka på. Hennes hår var vackert ordnat, en doft av parfym svävade runt henne.

Min blick landade på hennes ansikte. Jag stelnade till. Framför mig stod Marina, i en alldeles ny skepnad!

Jag såg säkert mycket överraskad ut som ni förstår. Våra blickar möttes, och Marina kände igen mig. Ett brett leende spred sig över hennes ansikte, och hon skyndade sig att sätta sig på den lediga stolen bredvid min.

Jag såg Marina i ögonen – hennes blick var helt annorlunda mot den ångestfyllda narkomanblick som fastnat i mitt inre. Ögon så fyllda av smärta, trötthet och ensamhet. Ny lyste ögonen av glädje och ljus!

Jag drog mig till minnes stunden då jag bar den sjuka Marina till bilen. Hon var bara skinn och ben och hade en askgrå hud. Nu satt en attraktiv, rödkindad ung flicka bredvid mig. Vad hade hänt?

Marina började livligt berätta om vad som hänt det gångna året. Efter det att hon rymt från Oleg och Aljona, hade hon tagit sig hem till sin mor. "Jag var så

Skakande, svag flicka på väg till ett nytt liv.

trött på gatulivet." Marina ångrade djupt att hon förlorat så många år av sin ungdom.

När jag lyssnade och tittade på Marina flammade minnesbilderna från gatan igenom mitt huvud. Jag vaknade upp när hon plötsligt ropade: "Här är min hållplats. Tack för allt!" Hon försvann ut genom bussdörren så snabbt, att jag inte hann fråga henne om telefonnummer eller adress. Jag hann inte ens säga adjö!

Resterande hemresa och hela kvällen där hemma kände jag mig så tacksam och glad. Hur fantastiskt var det inte att vi hade haft förmånen att hjälpa denna flicka i en stor krissituation och fått vara med om att få in hennes liv på rätt spår igen!

NYHETER • NYHETER • NYHETER • NYHETER

Hur många gatubarn finns det i Ryssland?

I mars hade den ryska Duman ett seminarium angående övergivna barn. Moskvas prokurator lyfte fram ny statistik. I Ryssland finns det enligt denna statistik 3-4 miljoner övergivna barn. En del av barnen lever helt eller delvis på gatan. En exakt siffra saknas. 30 000 barn försvinner årligen helt utan att kunna spåras.

Stöd till gatubarnshem startar i Asbest i Ural

Mission Possible börjar stödja ett gatubarnshem i staden Asbest, som ligger 40 km från en av våra gatubarnsprojektstäder Jekaterinburg. En av hemmets grundare och medarbetare är Oleg Popov, som tillsammans med sin fru Tanja arbetade flera år i vårt barnhem i Moskva.

I hemmet finns det 25 barn och 17 mödrar, och vi har även placerat barn från Jekaterinburgs gatupatrull i hemmet. Barnhemmet har hela tiden lidit av resursbrist. Vi vill genom vårt ekonomiska stöd hjälpa och utveckla detta goda arbete som utförs här.

Arbetsområden | Moskva,
S:t Petersburg, Jaroslavl,
Krasnojarsk, Odessa, Ekaterinburg
och romerslummen i Bulgarien.

Arbetsformer | Gatupatruller,
barnhem, dagcenter,
drogrehabilitering och
läsundervisning.

Avsändare: Mission Possible Sweden

STÖDANNONSER

**Celero
Publication Oy**

Hirvikatu 46, 04430 Järvenpää

Patruunantie 26, 62800 Vimpeli
Puh. (06) 565 1042

Savon Suunnittelu Oy

Rakennesuunnittelua
**Insinööritoimisto
Pasi Suominen**
Puh. 050 593 2278

MissionPossible

Hjälper gatubarn i Ryssland och Östeuropa

Mission Possible Sweden

Gamla Kyrkvägen 26
182 53 Danderyd
Tel: 08-755 08 79
info@missionpossiblesweden.com
www.missionpossiblesweden.com

Mission Possible arbetar för att hjälpa gatubarn med FN:s barnkonvention som grund. Syftet är att ge helhetshjälp till barn som är utom räckhåll för andra hjälpinsatser. Vi bedriver gatubarnsprojekt i Ryssland och Östeuropa.

Mission Possible Finland

PL 120, FIN-01451 Vanda, Finland
Tel: +358 (0)9 838 70128
Fax +358 (0)9 838 70122
mission.possible@icon.fi
www.mp-net.org

Vår kostnadsfria informationstidning utkommer 6 gånger per år på svenska och finska.

Stöd vårt hjälparbete:

Vår verksamhet finansieras genom gåvor. Tack för ditt stöd!

Sverige:

Plusgiro: 90 11 54 - 5

Finland:

Nordea 230918-15317
Sampo 800019-9292
OKO 572068-218443
Insamlingstillstånd OKU976 A

TÄNDSTICKOR

Då efterfrågan kvarstår har vi dem nu tillgängliga året om. Välkommen med Din beställning. Priset är 30 SEK / bunt med 10 askar. Du kan beställa så många Du vill, minimiorder på 2 buntar. Om Du beställer tändstickor för försäljning, behöver Du inte betala förrän Du sålt dem.

Beställningar och mer information
på 08-755 08 79 eller info@missionpossiblesweden.com

*En solig och varm sommar!
Nyhetsbrevet återkommer igen på höstkanten!*

